Novák Valentin

Kutyatetem Shëngjinben

a lágy hullámok homokba kozmetikázták
az albán kutya tengerparti tetemét
finoman eldolgozott részletek
a háttérben mercédeszes tehenészfiúk
kergették csűdig-a-tengerben
csordájukat dudálva a tempót
a part homokbőrén nőtt
bunker-pattanásra szökve
pucoltam el egy
vérmesebb tehén elől
nehogy önhullám is
a tenger pacsmagolja
homok puderrel
lendülettől lengő tőgye
maga volt a fenyegető
balkáni bőségszaru
miből megférhetetlenség
spriccel
mire nem jó egy ilyen
fölöslegesség
egy ilyen lőállásos
betonból örökített
zárványlétre kárhoztató
embervakondtúrás
összeköttetésben az albáni
más- és alvilág hálózatával
a rettegés *under*netével

így szökdösünk magunk elől
lélek-bunker-pattanásainkon
míg végül felmenekülünk erősen ingó
erkölcsi magaslesünkre
és onnan vagdalunk magabiztos
önmentő kijelentéseket
a felfelé szakadó

a minket elemészteni
konokul akaró
földi s túlvilági s álombéli
magabiztosabb napokon
mocsárba lenyomtatott
ballépéseinkre
hátha elijednek

így szökünk föl üldöztetős
álmainkból a napi
startkőre
bízva benne
a valóság majd
minden árnyszörnyszülöttől
mentesít
ahogy úszunk
a nekünk
kijelölt
medence széli
flow-ban
profi törtetőktől
ügyesen lekerítve

így fésüli ránk a plázs
homokját szeretőnk
ahogy öntudatlanul
mint talált kincset
elás mielőtt megszöknénk
majd gyermekünk
hordja lapáttal a
plázs-varázs nedves
szilíciumtörmelékét
rajtunk gyakorolja
a leválás bizonytalanságát
és a megszabadulás
mozdulatsorait
és építjük bunkereink
mert magunk
hodzsái vagyunk

elszigeteljük
megfejthetetlen álmainkat
a megmentő rajtkövektől
s önbunkereink körfalán
csak a vadtáncú
jókívánságokat
plafonba lövöldöző
belülről minket mardosó
megmérhetetlen
megférhetetlenség
balkáni szörnyei ütődnek
használati *utasítás!* gyanánt

Bunkeres, vak ember kintre
lő, benn csak tocsog a húgyban.
Vén szamár bal-kánon innen,
agyföveny-hullámon túl van…

Dögkutyát leplez a génsors,
múlt matat jelenben, s hull(an)
bő eső. Fej-bunker-bucban
tenger ül. Maelströmbe fúltan

agyba vésett sok *balkáni*
fjord – az embersors itt short csak…
Innen jön világégés és
újvilág, új világkorszak.

Torz tehén himbált tőggyel fut.
Mindenütt öröklődő bűn
van. És bégtelen szkander, raki
szag. Angyal-vércsepp fut kötőtűn.

Hodzsa-csúszda vad TIRaná-
ban. Rád fonnyad minarett to-
rony (turista bűnöst rejtő
kulla), *önbírás'* memento.
Mementócsa…

lágy hullák kozmetikázzák
egy gyaur kutya tetemét
finoman eldolgozott
gyűlölet-készletek
míg a világ
a háttérben tüllszoknyás
mohamed parodizáló
europanizált tehenészfiúk
kergetik önmaguk
fejábrázolt szoboresélyeit
csűdig csodákban
nyugatot majmolva-ugatva
a tempuszt hergelik
szilveszter szétrakétázott éjjelén
a partyk homokbőrén
nőtlen virtustáncok szerb zenékre
tudathasadt új év hajnalon
tirana beer habzás
s mind e fölött
trónol Zogu király
jobbraérdemes
szelleme
egy bunkerbéli
burekpékség
liszthalmain